

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **K. K.**

wobec której warunkowo umorzono postępowanie karne o czyn z art. 267 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 lutego 2024 r.,

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VI Karnego - Odwoławczego Sądu

Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 11 stycznia 2024 r., sygn. akt VI WKK 64/23

o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie,

**2. kosztami postępowania zażaleniowego obciążyć
oskarżyciela posiłkowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, wyrokiem z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt VI Ka 285/23, po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonej K. K. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 grudnia 2022 r., sygn. akt VIII K 106/21, ustalając, że oskarżona w dniu 8 października 2020 r. w W., bez uprawnienia uzyskała dostęp do systemu informatycznego, logując się na konto [...] Sp. z o.o. w programie

Fakturownia, gdzie znajdowała się faktura nr [...], tj. popełniła czyn z art. 267 § 2 k.k., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkt 2 dotyczący nawiązki i, na podstawie art. 66 § 1 i art. 67 § 1 k.k., warunkowo umorzył względem oskarżonej postępowanie karne na okres 2 lat próby, w pozostałej części utrzymując zaskarżony wyrok w mocy.

W dniu 13 grudnia 2023 r. do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie wpłynęła kasacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego [...] Sp. z o.o. od powyższego wyroku, którą zarejestrowano pod sygnaturą VI WKK 64/23.

W dniu 11 stycznia 2024 r., Przewodnicząca Wydziału VI Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. wydała zarządzenie o odmowie przyjęcia przedmiotowej kasacji jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł w ustawowym terminie zażalenie na powyższe zażalenie, zarzucając mu sprzeczność z art. 523 § 1 i 3 k.p.k., skutkującą odmową przyjęcia kasacji „z uwagi na fakt, że kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia albo umorzenia postępowania oraz brak powołania uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., w sytuacji gdy z treści art. 523 § 1 zd. 1 k.p.k. wynika, że kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, zaś z treści złożonej kasacji jednoznacznie wynika, że oskarżyciel posiłkowy wskazał na trzy zarzuty rażącego naruszenia prawa, które mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia czym wypełnił wymogi ww. przepisu.”

Podnosząc powyższe, wniósł o „zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie przedmiotowej kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Treść złożonego środka odwoławczego wskazuje na niewłaściwe rozumienie przez skarżącego podstaw odmowy przyjęcia kasacji.

Art. 523 § 3 k.p.k. jasno stanowi, że strona może wnieść kasację na niekorzyść oskarżonego wyłącznie od wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie karne, o ile kasacji nie wniesiono z powodu uchybień wymienionych

w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.). Przepis § 3 stanowi *lex specialis* względem § 1 art. 523 k.p.k., określającego ogólne podstawy zarzutów kasacyjnych. Oznacza to, że nawet jeśli autor kasacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego, niebędący podmiotem szczególnym z art. 521 § 1 i 2 k.p.k., wskazuje w niej na rażące naruszenia prawa, niebędące jednocześnie bezwzględnymi przesłankami odwoławczymi, a w sprawie zapadł wyrok skazujący lub warunkowo umarzający postępowanie (jak w niniejszej sprawie), wniesiony przez niego nadzwyczajny środek zaskarżenia jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeśli została wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Dostrzegając, że podniesione w kasacji na niekorzyść oskarżonej zarzuty nie należą do kręgu bezwzględnych przyczyn odwoławczych, Przewodnicząca Wydziału słusznie odmówiła zatem przyjęcia kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w przedmiotowej sprawie. Przepisy Kodeksu postępowania karnego czytane zgodnie z regułami wykładni wyrażnie wykluczają bowiem możliwość wniesienia kasacji przez stronę na niekorzyść oskarżonej w takiej konfiguracji procesowej.

Mając powyższe na uwadze, należało utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie, stosownie do treści art. 636 § 1 k.p.k. obciążając oskarżyciela posiłkowego kosztami postępowania zażaleniowego.

[PGW]

(r.g.)